
Grzybów, st. 23, gm. Słubice, woj. płockie

Informator Archeologiczny : badania 32, 33

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W materiałach neolitycznych wydzielić można takie formy naczyń jak: puchary lejcowate, flaszki z kryzą, grubościenną garnki, zapewne amfory. Ornamentyka jest typowa dla południowo-wschodniej grupy kultury pucharów lejcowatych. Spotykamy przede wszystkim zdobienia wykonywane stempelkiem, w postaci pasm, ciągłych lub przerywanych, poniżej krawędzi wylewu naczyń. Rzadko pojawia się kombinowany wątek pasma stempelkowego i poniżej, pasma zygzaków również odcisniętych stempelkiem. Spotykamy również ornamenty wykonane wielozębnymi stempelkami, tzw. grzebykowe. W sumie stan ceramiki pozwala roboczo datować osadę na wcześniejszy etap rozwojowy kultury pucharów lejcowatych, przed połową IV tys. call. BC (2700 conv. bc). Przemysł krzemienny jest dość ciekawy ze względu na bardzo duży udział techniki łuszczeniowej, co jest cechą niezbyt typową dla południowo-wschodniej grupy kultury pucharów lejcowatych. Poza tym, w mniejszym zakresie, wykorzystywano technikę wiórkową. Surowcowo przemysł ten związany był głównie z zachodnią Małopolską (surowce jurajskie) choć mamy także pojedyncze zabytki z krzemienia świeciechowskiego, bałtyckiego i czekoladowego(?). Spośród typów narzędzi znaleziono tu dotąd tylko drapacze oraz wióry i odłupki retuszowane.

Ponadto z kulturą pucharów lejcowatych przypuszczalnie należy wiązać fragmentarycznie zachowany topór kamienny.

Materiały wczesnośredniowieczne są zachowane stosunkowo dobrze. Są to głównie garnki o esowatym profilu, zdobione charakterystycznymi, falistymi pasmami w partii największej wydętości brzośca.

Materiały i dokumentacja znajdują się w PSOZ w Kielcach.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.

Golasze – Puszcza, st.1, gm. Wysokie Mazowieckie, woj. łomżyńskie, AZP 41-80- patrz: wczesna epoka brązu

GRZYBÓW st. 23, gm. Słubice, woj. płockie

- osada kultury pucharów lejcowatych (neolit)
- osada kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Krzysztofa Gowina (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 4 arów.

Stanowisko zostało odkryte podczas badań AZP w 1997 r. i w tymże roku podjęto badania. Dr Małgorzata Rybicka przeprowadziła badania na powierzchni 375 m².

W trakcie tegorocznych prac odkryto około 3100 fragmentów ceramiki kultury pucharów lejcowatych, około 240 fragmentów ceramiki z wczesnej epoki brązu oraz około 180 krzemieni i nieliczne bryłki polepy. Ceramika kultury pucharów lejcowatych łączona jest z wczesną fazą wiórkową tej kultury. Ceramika z wczesnej epoki brązu nawiązuje do kultury mierzanowickiej (ceramikę określiła dr Małgorzata Rybicka). Wśród krzemieni dominuje krzemień czekoladowy, stwierdzono także krzemień narzutowy oraz pojedyncze egzemplarze świeciechowskiego i wołyńskiego.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

GWOŹDZIEC, st. 2, gm. Zakliczyn, woj. tarnowskie, AZP 106-64/27

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej (wczesny neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 24 sierpnia do 23 września przez mgr Agnieszkę Kukulę (Muzeum Okręgowe w Tarnowie). Finansowane przez PSOZ. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 170,5 m².